

1_2017

Arken

NORGES
UNGE
KATOLIKKER

NORGES UNGE KATOLIKKER
HVORFOR GÅR VI I KIRKEN?

Arken er Norges Unge Katolikkers blad for barn og unge i alderen 4-12 år.

Norges Unge Katolikker (NUK) er en landsdekkende sammenslutning av katolske barne- og ungdomslag som har sitt utspring i de katolske menighetene i Norge.

NUK er et fellesskap hvor barn og unge har sin egen plass og kan treffe andre katolikker.

NUK som organisasjon baserer sitt arbeid på tro-skap til Kirken, og arbeider i samråd med biskopene på stiftsplan, og sogneprestene i de enkelte menighetene.

NUK støttes av biskopene i de tre katolske stiftene i Norge.

Til grunn for alt NUKs arbeid ligger de tre nøkkelbegrepene Tro, Fellesskap og Handling slik det er beskrevet i organisasjonens formålsparagraf.

Redaksjon:

Jennie Vu (redaktør)
Anna Selmer Olsen
Marta Bivand
Johanna Bivand
Duc Khiem Nguyen
Karol Michalczyk (layout)
Maria Ruiz Ulltveit-Moe
Sara Tørnquist
Gabriela Beukers

Bidragstere:

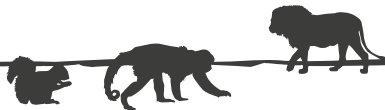
Maria Selmer-Olsen
Ivar Selmer-Olsen

Forsidebilde: Aleksandra Sramkowska

Utgiver: Norges Unge Katolikker
Adresse: Akersveien 16a, 0177 Oslo
Konto: 3000 16 91399
Telefon: 232 19 540
Fax: 232 19 543
Epost: nuk@nuk.no
Web: www.nuk.no
Trykk: Krona Trykk

I ARKEN

Leder	3
Søndag - helligdag	4
Emanuel vil ikke gå i kirken	6
Jennie intervjuer	8
Oppgaver for de yngste	10
Saras tanker	12
Helgentegneserie: St. Agnes	14
Oppgaver for de eldste	16
Guds barn	18
Norsk-polsk tekst: Hvorfor kneler vi når vi går inn i kirken?	20
Det kreative hjørnet: Kirkesirkel	22

KJÆRE FORELDRE!

Uansett hvor travelt jeg har det, så drar jeg (nesten) alltid i kirken på søndager. Det har blitt en naturlig del av timeplanen min.

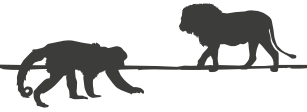
“Jeg vil bare sove litt lengre. Jeg skal bare gjøre denne rapporten ferdig først. Å, jeg rekker ikke messen”. Slik kan det ofte bli, men det går som regel bra for jeg trenger ikke alltid å dra i 11-messen. For meg kan 16- eller 18-messen på engelsk være et godt alternativ. Jeg tror at jeg faktisk er mer fan av å delta i messer med færre folk tilstede. Da får jeg den roen og refleksjonen jeg ønsker og trenger, ved siden av min nokså travle hverdag. Jeg liker å be når jeg er i kirken, og gjerne det som er aktuelt og preger meg de siste dagene og ukene. Når man blir eldre vil man finne sin egen grunn til å dra i messen. Likevel tror jeg at alle har det grunnleggende i seg, at Gud er kjærlighet og at vi drar i kirken for å lære om Guds kjærlighet.

Jeg vil be for at 2017 blir et år med givende utfordringer, og at Han vil gi oss styrke gjennom dem.

**Hilsen
Jennie Vu**

Å delta aktivt i messen tror jeg er en god plan for å minne oss selv om hvorfor vi går i kirken, og at vi forteller og viderefører dette til barna. La dem bære frem offergaver, lese forbønner, dra på søndagsskolen og gi dem mynter til kollekt. Jeg husker at alle sånne små ting gjør at man gleder seg til å dra til kirken.

Arken jobber kontinuerlig med forbedring, og det fører nok en gang til endringer i bladet. Tidligere i år har jeg deltatt både på en redaksjonsdag med de andre bladene i NUK, og et skrivekurs med Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner (LNU). Layouten er endret litt på og vi har byttet ut helgenserien med helgen-tegneserie. Jeg håper det “nye” designet gjør det lettere å lese og at innholdet er minst like nyttig og bra!

Søndag – helligdag

Av P. Khiem Duc Nguyen

Et spørsmål som mange stadig stiller er hvorfor vi går i kirken hver søndag. Enten har prester, nonner, lærere, eller foreldre ikke vært flinke nok til å gi et godt svar på spørsmålet siden det dukker opp bestandig igjen, eller så blir mange av oss aldri fornøyd med et godt svar fordi de absolutt ikke vil gå. Det er som å spise grønnsaker. Mange barn, unge og voksne har sagt at de misliker tomater, og uansett hva man sier, forandrer de ikke sin mening. Men tomater i seg selv er en viktig grønnsak som gir masse næring til kroppen.

Først og fremst, for katolikker er det ikke messeplikt kun på søndager. Det finnes rundt ti andre viktige dager som Kirken regner som kirkeplikt. Noen av dem er: Guds Hellige Mor Maria, Epifani, Kristi himmelfart og Allehelgensdag. Det kan være lurt at dere med foreldrene lage en liste over disse dagene og markere dem på kalenderen, slik at familien gir Gud den høyeste prioritering når dagen dukker opp. I denne teksten vil jeg fokusere på hvorfor søndag er en hellig dag for katolikkene.

Jeg har først en historie å fortelle. Forestill deg at du og din kompis eller venninne var på shoppingtur i byen. Dere hadde en fin tid sammen og mye ble

Pater Khiem feirer messe på Mariaholm. FOTO: NUKS BILDEARKIV

kjøpt. Langs en tilfeldig vei så begge en tigger og det strømmet frem barmhjertighet i dere. Din venn åpnet lommeboken og du kunne se at han eller hun hadde 700 kr igjen. Til din store overraskelse tok din venn frem 600 kr og ga dem til tiggeren! Den siste hundrelappen skulle gå til bussturen hjem. Tiggeren ble glad og tok fort imot. Men da tiggeren fikk se den siste hundrelappen i din venns lommebok, ble grådigheten for mye for personen. De 600 kr han fikk, gjorde ikke ham helt fornøyd; han åpnet munnen og sa: 'jeg vil også ha den siste hundrelappen.' Hva ville du følt og gjort? Takknemlighet var i alle fall ikke i tiggeren, men for en frekkhet, tenkte du. Du ville sikkert gi tiggeren en skjennepreken og du kunne også ha tatt pengene fra tiggeren og gitt dem tilbake til din gode venn.

Når noen hører en slik historie, ville ingen tenke at noen tigger ville ha oppført seg slik. Det er muligens riktig, men menneskene kan oppføre seg verre enn som så. Her kommer poenget i historien. Det er syv dager i uken og vi tror at Gud har ordnet det slik. Gud skapte verden på seks dager og sa til menneskene at de kunne gjøre mer eller mindre hva de ville på de dagene. Han skapte enda en dag - den syvende dag - den hellige dag, og sa at det skulle være Hans hviledag og vår hviledag som

skal brukes til å lovprise Ham. Vi var takknemlige i begynnelsen for de seks arbeidsdagene og lovte at Gud skulle få ha den syvende dag for seg selv. Da Jesus Kristus stod opp fra de døde, ble søndag gjort til Guds dag. Men for ikke så lenge siden begynte menneskene å se at seks dager i uken fra Gud ikke var nok. Nå krever mange at Gud skal gi fra seg den siste dagen. Å ta fra Gud den siste dagen betyr også å dytte Ham ut av hele uken. Gud er ikke lenger i noen av dagene og Gud blir heller ikke lenger synlig i våre liv. Tiggeren ville ta den siste hundrelappen fra din venn, en uforskammethet; å ta den siste dagen fra Gud er en ubeskrivelig frekkhet som ikke mange tenker på.

Messen blir ikke viktig for oss dersom Gud, vår Far, ikke er viktig for oss. Et annet ord for den hellige Messe er Eukaristi. Det er gresk og betyr takknemlighet. Tiggeren trengte kun å vise sin takknemlighet mot din venn for en slik sjenerøsitet. Når vi går i messen hver søndag, betyr det intet annet enn at vi går til Gud og viser vår takknemlighet for de seks dagene som var, og ber Ham velsigne de kommende seks dager. Vi takker Ham gjennom våre sanger, våre bønner og vår lovprisning.

Emanuel vil ikke gå i kirken

Av Marta Bivand

Det er søndag morgen. Emanuel ligger i sengen og leser Donald, og nyter roen i huset. Mamma og pappa og storesøster Therese sover fortsatt. Emanuel fortsetter å lese, heldigvis har han en Donald pocket han ikke har lest på lenge. Den kan han kose seg med, uten å måtte gå ut av den varme sengen, for å finne mer lesestoff på motsatt side av soverommet.

Plutselig hører Emanuel mammas ringeklokke. Ja ja, det var den roen på morgenkvisten... Mamma og pappa våkner, og snart er det både dusjing og frokost på gang. Pappa kommer inn til Emanuel for å "vekke" ham, men det er jo ikke nødvendig, for Emanuel er alt våken.

"Nå må du våkne " sier pappa. Emanuel smiler til pappa, "men jeg er jo våken " svarer han. "Selvsagt er du det, Donald-gutten!" smiler pappa. "Men nå er det opp og hoppe, frokost og så drar vi i kirken" fortsetter pappa.

"Æsj, må vi det? Jeg vil heller lese Donald og slappe av hjemme. Det pleier Jon å gjøre" svarer Emanuel irritert og snur seg bort. Pappa går ut av rommet, og Emanuel hører at han kler på seg og går på kjøkkenet for å lage frokost.

Emanuel blir liggende å tenke. Hvorfor sa ikke pappa noe? Det var litt rart. De pleide alltid å gå i kirken på søndager. Unntatt om noen var syke, da. Eller når det var fotballcup. Og en gang var det bursdag i klassen som kræsjet. Men ellers, alltid.

"Emanuel?" pappa dukker opp i døren. "Hæ?" svarte han. "Jeg går i kirken fordi jeg vil, fordi jeg vil ta meg tid til å besøke Guds hus. Ja, ta meg tid til å være med Gud, rett og slett. Når du er større så bestemmer du selv. Men før det så er du med meg og mamma på mye forskjellig, museum, skøyter, biblioteket, handletur, kino, alt mulig. Noe syns du

Kirken er som bensin for meg, vet du?

er spennende, noe kjedelig. Noe gjør vi spesielt for deg, noe må du bare bli med på fordi vi skal det. Ikke sant?"

Emmanuel sier ikke noe, og pappa bare fortsetter: "Den ene timen i uken vi er i kirken, da er vi der. Sånn er det. Det er en litt rolig time, i en uke som ofte er urolig, med mye som skjer. Det er en time der vi tenner lys, for grandtante som er død, for de

som er syke, for mennesker som har det vanskelig, for dem som må forlate alt de har som flyktninger. Kirken er som bensin for meg, vet du?"

Emanuel ser ut som et spørsmålstegn. "Hva mener du, bensin?" sier han. "Jo" sier pappa, "for der blir jeg minnet om at Gud er kjærlighet, og at vi skal være verdens lys, når vi tror på Ham". "Ja" bryter Emanuel inn, "også kan vi tenne lys i kirken, ikke sant, pappa?"

"Nettopp, det kan vi" Emanuel. "Og det er helt greit å synes at det er kjedelig innimellom, når vi er i messen. Kanskje lesningen er umulig å forstå, og du ikke syns musikken er vakker. Men det gjør ikke noe. For du kan bare være der og la tankene dine fly. Og noen ganger, kanskje når det er en spesielt fin sang, så kjenner du en god og trygg følelse. Jeg tror det er Guds nærhet. For vi kan jo ikke se Gud, men vi kan oppleve hans nærhet. Og i messen, spesielt under nattverden. Men det kommer du til å høre mer om når du skal forberede deg til førstekommunion..."

"Emanuel, appelsin- eller ananasjuice?" Det er Therese som roper av full hals. "Du må svare da,

Emanueeeel" roper hun.

Pappa må le, mens Emanuel fyker ut for å sikre seg ananasjuice han også. Emanuel har visst kommet seg opp nå.

Når de etter frokost er på vei til kirken, tar Emanuel pappa forsiktig i hånden: "pappa" sier han, "jeg vil bli med deg i kirken jeg".

-Jeg vil heller lese Donald og slappe av hjemme. FOTO: FLICKR.COM

Til de voksne:

Matt 5, 14 "Dere er verdens lys (...) slik skal dere la deres lys skinne for menneskene så de kan se de gode gjerninger dere gjør og prise deres Far i himmelen"

Jennie intervjuer

1

Hva er deres beste vinteraktivitet?

2

Hvorfor går du i kirken?

3

Hva er det beste, og hva er det kjipeste med å gå i kirken?

FREDRICK, 7 ÅR

1. Å gå på snowboard, og slalåm!
2. Fordi jeg skal be!
3. Å be! Mhm, det må jeg tenke litt på.

1. Å gå på ski og skøyter.
2. For å be og takke ting, og for å høre på taler og be til Gud.
3. Å takke Gud og be, og høre på de forskjellige miraklene i bibelen. Det kjipeste er kanskje å våkne litt tidlig. Når det er familiemesse pleier vi å være her kvart over ti fordi vi synger i barnekoret.

HERMON, 12 ÅR

LULIA, 9 ÅR

1. Det samme som henne; ski, skøyter og ake. Ihvertfall ake ake ake!
2. Jeg går i kirken for å be og for å høre på hva Jesus har gjort - at vi skal tro på han og sånne ting.
3. Å høre på hva presten sier og du møter andre personer. Det er kjedelig at hvis faren min skal hente noe må jeg vente her inne i kirken. I sånn lang tid og vi er her lenge hele tiden. Så det er irriterende å bare sitte sånn hele dagen.

Oppgaver for de yngste

Av Jennie Vu

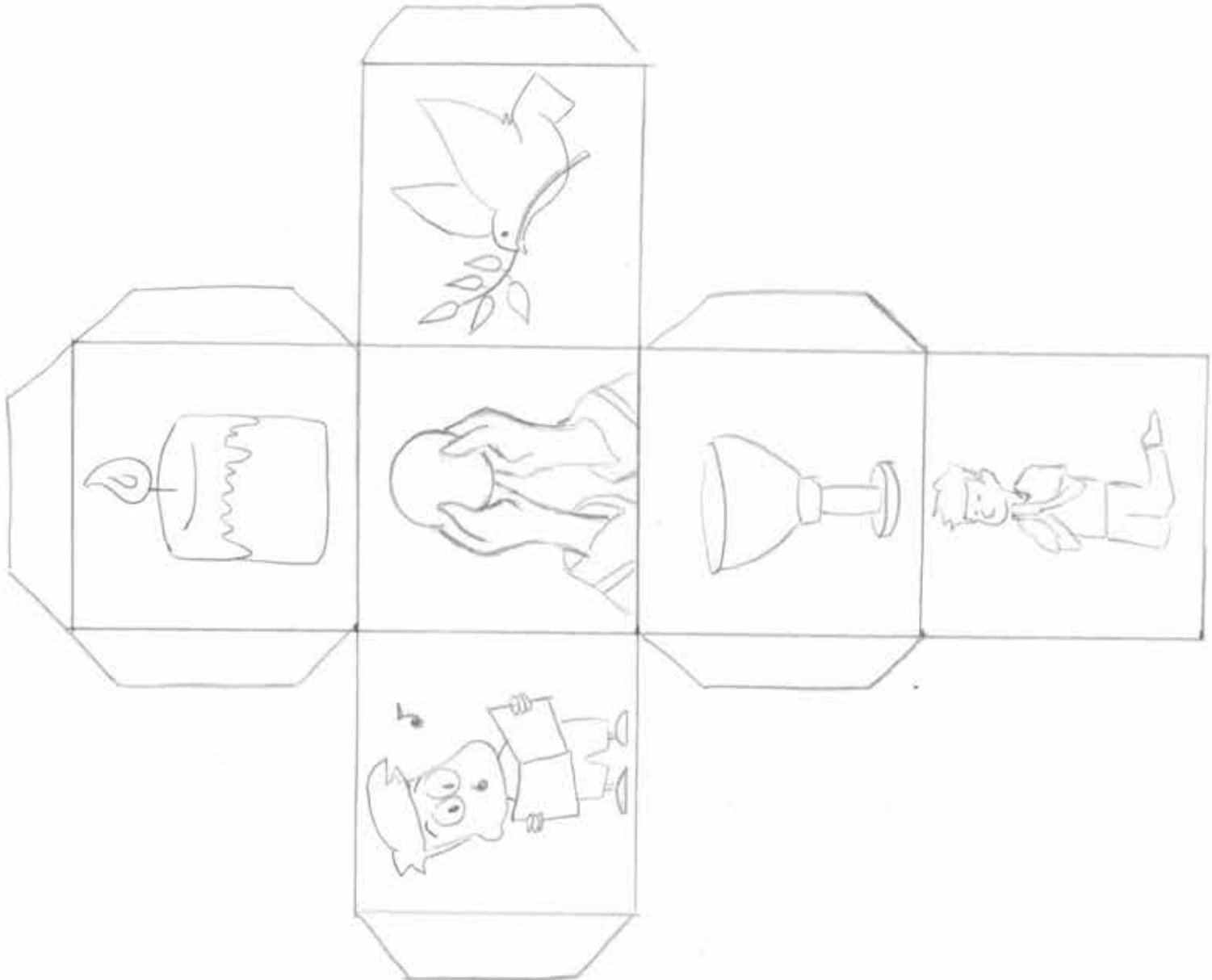
OPPGAVE 1

- 1) Hvem leder messen i kirken? _____
- 2) Hvor mange prester kan du telle? _____
- 3) Hvor mange av dem har på seg kors? _____

OPPGAVE 2

Få hjelp av en voksen til å ta kopi av denne malen. Deretter: fargelegg, klipp, brett og lim - så har du en terning med fine symboler.

Saras tanker

Av Sara Tørnquist

Vi går til kirken fordi vi må respektere Gud, og vise at vi bryr oss om Ham. Det er mange som ikke går til kirken hver søndag, men det er ønskelig at man gjør det. Noen synes kanskje at messer er kjedelige, men man kan prøve å bli vant til det. Når man kjeder seg, er det enkelt å fikle med ting, hviske med andre, eller være ufokusert. Men når jeg eller andre snakker og tuller, er det andre som faktisk vil være der på messe og tjene Gud.

Siden jeg går på en katolsk skole, så har jeg ofte vært på messer med klassen. Det som mange synes er kjedelig/vanskelig er å sitte stille, ikke prate med andre, ikke tulle eller fikle med ting. Det som mange liker er kanskje når de har skuespill, forbønn, sang eller å få hellig brød. Det jeg liker best er skuespill, men jeg liker også å lese forbønn. Første gang jeg leste forbønn, var jeg i 1.klasse. Jeg var veldig spent, men det gikk bra. De store roste meg og det gjorde de voksne også.

“ Messen handler ikke bare om å tjene Gud, men også være med våre brødre og søstre i troen.

Messen handler ikke bare om å tjene Gud, men også være med våre brødre og søstre i troen. Hver søndag samles vi i kirken for å være sammen med Gud. Å feire messen er noe av det viktigste vi kan gjøre i den kristne troen. I slutten av messen så kan vi gå ut, men da føle seg verdig og som Guds disippel.

Når jeg går til kirken så får jeg litt tid til å tenke litt på Gud og Jesus. Jeg synes det er koselig å gå på messe med mamma, pappa og familien, spesielt i jul og påske. Jeg synes det er viktig og fint at vi går til kirken, og det er hyggelig å gjøre det.

TEGNING AV SARA TØRNQUIST

Helgentegneserie: St. Agnes

Tekst: Anna Selmer Olsen
TEGNING: JENNIE VU

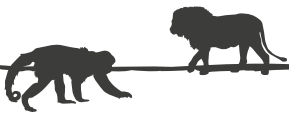
Agnes var en utrolig vakker jente som var fra en rik familie i Roma.

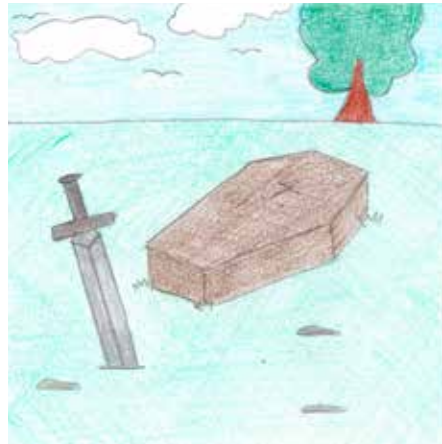
Sempronius, som var sønnen til viktige folk i Roma, fridde til Agnes. Men Agnes sa nei til å gifte seg, fordi hun mente at hun allerede var gift med Gud.

Sempronius ble så sint at han anmeldte henne til politiet. Som straff måtte hun gå naken rundt. Men Gud lot håret hennes vokse så fort at håret beskyttet kroppen hennes bedre enn klærne ville gjort.

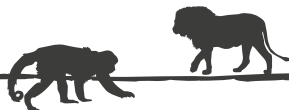
Da forsøkte de å kaste henne på bålet, men ilden klarte ikke å brenne henne. De prøvde også å brenne henne med glovarme metall-stenger, men det skadet henne heller ikke. Det var fordi Gud hjalp henne.

Men da de prøvde å drepe henne med sverd, da døde hun.

Åtte dager etter hun døde, fortalte noen kristne at de hadde sett Agnes. Da var hun sammen med andre vakre, unge kvinner som hadde på seg hvite klær. Og hun hadde et hvitt lam med seg.

Oppgaver for de eldste

Av Anna Selmer Olsen

OPPGAVE 1

Sett strek mellom de ordene og bildene som hører sammen!

HOSTIE

EVIGHETSLAMPE

TELYS

ROSENKRANS

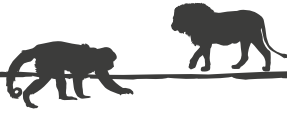

SALMEBOK

FOTO: MARIA SELMER-OLSEN, IVAR SELMER-OLSEN OG JENNIE VU

Guds barn

Av Gabriela Beukers

I St.Paul menighet i Bergen blir barna tatt med ut til en stund under gudstjenesten med sang, historier, aktiviteter og lek. Jeg fikk lov til å bli med Sunniva Vang Kristensen da hun skulle ha søndagsskole for barna og se hva de snakker om og gjør sammen.

Vi startet søndagsskolen med korsets tegn og sang, og før vi tok frem Guds ord tegnet vi et kors i pannen, et på munnen og et på hjertet. I bergprekenen sier Jesus til disiplene: «Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn». Og det er spesielt et ord vi ønsket å se nærmere på: Salige. Å være salig kan sammenlignes med en følelse av å være lykkelig og å ha det godt i hjertet og rundt seg.

«Hva betyr fred?», spør Sunniva.

Noen av barna rekker opp hånden og svarer: «Det motsatte av krig».

Her Anna, Kavia og Elsie på søndagsskole i St. Paul, Bergen.

FOTO: GABRIELA BEUKERS

Vi blir enige om at fred er når alle er glade og hjelper hverandre. Sammen skal vi være med å skape fred i verden, Gud er vår Far, og han vil at vi skal lære av ham og gjøre slik som han gjør. Som Guds barn skal vi være med å skape fred.

Sunniva Vang Kristensen

FOTO: GABRIELA BEUKERS

Videre spør Sunniva: «Har vi fred i Norge?»

Barna svarer: «Ja».

«Men er det av og til vi ikke har fred?», spør Sunniva videre. «For eksempel når vi slåss og krangler?» Barna svarte at da er det ikke fred. For å vise hverandre hvordan vi kan skape fred sammen latet vi som om to av barna kranglet om en leke.

«Den er min!»

«Nei, den er min!»

Sammen skulle barna vise hverandre hva vi kan gjøre for å få fred og ikke krangle med hverandre. Noen av barna foreslo at de kunne dele på leken og finne en måte å leke med den sammen. På den måten fant de en måte å ikke krangle på. Og salige er de som skaper fred.

Barna viser en krangel og hvordan vi kan løse den.
FOTO: GABRIELA BEUKERS

Det neste eksempelet barna skulle demonstrere for hverandre var mellom to uvenner i skolegården som ikke ville snakke sammen.

«Hva kan de gjøre for å bli venner?», spurte Sunniva.

Det ble foreslått at de kunne snakke sammen, men vi fant fort ut at man bør prøve litt hardere. Det er viktig å snakke sammen for å kunne be om tilgivelse, slik at man kan bli venner igjen.. En fin måte å skape fred på er å tilgi og å be om tilgivelse for å ta bort det som er vondt mellom mennesker, for å bli venner og å skape noe godt

sammen.

Vi trenger alle hjelp til å skape fred og til å finne fred inni oss. Sunniva spurte barna:

«Hvem kan hjelpe oss med å finne fred inni oss?»

Noen av barna svarte:

«Gud!» og «Å be til Gud».

Og det kan vi. Vi kan be til Gud om fred gjennom bønn. En annen ting vi også kan gjøre er å gi hverandre Guds fred. Sammen med alle barna på søndagsskolen øvde vi på å gi hverandre Guds fred gjennom å håndhilse med hverandre og si «Guds fred».

Før vi avsluttet søndagsskolen lagde vi en stor ring, holdt hverandre i hendene, og skulle gjennom et ekstra håndtrykk sende klemmen og Guds fred rundt til hverandre.

Og vi fikk se at vi kan være salige og være med å skape fred akkurat der vi er.

Sunniva gir "Guds fred".
FOTO: GABRIELA BEUKERS

Hvorfor kneler vi når vi går inn i kirken?

Av Joanna Bivand

Hva gjør vi når vi går inn i kirken? Vanligvis kneler vi eller dypper fingrene i vievannet og gjør korsets tegn. Men vet du hvorfor vi gjør dette? Hva er så viktig inne i kirken at vi kneler? Hvem kneler vi for?

Det finnes et tabernakel i alle katolske kirker i hele verden. Det er et skap som man kan låse igjen. Det står ofte bakerst i koret, bak alteret. Inne i tabernakelet finner vi det aller helligste sakrament, Kristi legeme, altså Jesus i egen person! I nærheten av et tabernakel henger en lampe som skinner hele tiden. Den minner oss om at Jesus er tilstede. I løpet av hver messe går presten til tabernakelet for å hente Ciboriet med det aller helligste sakrament. Det skal deles ut til alle folk i kirken.

Ordet tabernakel kommer fra latin og betyr telt. Moses, Abraham og Isak bodde i telt. Alle menneskene fra Israelfolket – som vi også kaller Det utvalgte folk - bodde i telt. Da de vandret i 40 år i ørkenen hadde de med seg et spesielt telt som de kalte Møteteltet. Der oppbevarte de lovtavlene som Moses fikk fra Gud. Det var et hellig sted for dem. Fra fortellingen om Møteteltet kommer vårt tabernakel i våre kirker. I dag er tabernakler laget av metall, stein eller tre. De er ofte pyntet med gull.

Nå vet du hvorfor vi kneler når vi går inn i kirken. Vi kneler for å ære Jesus som er i tabernakelet. Prøv å se rundt deg for å finne tabernakelet neste gang du går inn i kirken der du bor. Der er Jesus. Kanskje finner du også en liten lampe i nærheten av tabernaklet.

Ordet tabernakel kommer fra latin og betyr telt.

Dlaczego klękamy, gdy wchodzimy do kościoła?

Co robimy, gdy wchodzimy do kościoła? Zazwyczaj przyklękamy lub maczamy palce w wodzie święconej i robimy znak krzyża. A czy wiesz, dlaczego tak robimy? Co jest takiego ważnego w kościele, że klękamy? Przed kim klękamy?

W każdym kościele katolickim znajduje się tabernakulum. Jest to pewnego rodzaju szafka zamykana na klucz. Często umieszczona jest w tylnej części prezbiterium, czyli za ołtarzem. W tabernakulum przechowywany jest Najświętszy Sakrament. To znaczy, że znajduje się tam Ciało Chrystusa, czyli sam Pan Jezus. W pobliżu tabernakulum wisi lampka, w której pali się bez przerwy światło. Ma ono nam przypominać o obecności Pana Jezusa w kościele. Podczas Mszy Świętej ksiądz podchodzi do tabernakulum i wyciąga Najświętszy Sakrament, który będzie rozdawał podczas komunii.

Słowo tabernakulum pochodzi z języka łacińskiego i oznacza namiot. Mojżesz, Abraham i Izaak mieszkali w namiotach. Wszyscy ludzie z Narodu Wybranego mieszkali w namiotach. Kiedy wędrowali przez 40 lat po pustyni mieli ze sobą specjalny namiot, nazwany Namiotem Spotkania. W nim przechowywane były tablice z dziesięcioma przykazaniem, które Mojżesz

dostał od Boga. Było to święte miejsce dla tamtych ludzi. Od Namiotu Spotkania pochodzi właśnie tabernakulum. Dzisiaj tabernakula mogą mieć różną wielkość i kształt. Często wykonane są z metalu lub drewna. Drzwi tabernakulum zazwyczaj ozdobione są różnego rodzaju złoceniami.

Teraz już wiesz, dlaczego klękamy, gdy wchodzimy do kościoła. Klękamy, aby oddać cześć Panu Jezusowi, który znajduje się w tabernakulum. Następnym razem, gdy będziesz w kościele przypatrz się uważnie, gdzie jest tabernakulum. Tam właśnie jest sam Pan Jezus. Może znajdziesz też małą lampkę, która wisi gdzieś w pobliżu.

Inne i tabernakelet finner vi det aller helligste sakrament, Kristi Legeme.

DET KREATIVE HJØRNET:

Av Maria Ruiz Ulltveit-Moe

Kirkesirkel

I denne utgaven av Arken skal vi lage en kirkesirkel. Noen ganger kan det være litt vanskelig å følge med på alt som skjer i messen, men da er det utrolig kult at det er så mange ulike ting man kan se i katolske kirker. Kirkesirkelen er en kreativ oppfinnelse der du kan lete i kirken etter tingene på sirkelen og lære deg navnet på dem.

Du trenger:

- 2 tykkere papirark i sirkelform (jeg brukte engangstallerkner)
- Saks
- Fargeblyanter eller tusjer
- 1 splittbinders

1. Klipp ut sirklene i papir.

2. Den ene sirkelen skal ligge oppå den andre. Del den ene sirkelen i 8 deler og marker delene med en blyant. Klipp ut en bit av den andre sirkelen slik bildet viser. Det enkleste er å dele sirkelen i 8 deler og klippe ut den ene biten.

3. Tegn åtte av tingene du kan finne i kirken på hver av de åtte delene. Husk å skrive på navnet i store bokstaver! Jeg valgte disse tingene: alter, tabernakel, ministranter, døpefont og vigslet vann/vievann.

Supertips! Du kan tegne figurene med fargeblyanter eller tusjer på frihånd, men du kan også skrive ut bilder eller mønster til tingene, og så kan du fargelegge etterpå.

4. Fest de to sirklene til hverandre med en splittbinders i midten. Sirkelen med bildene skal ligge nederst.

5. Gå i kirken og prøv å finne alle tingene! Det er kjempegøy og lærerikt.

FOTO: KAROL MICHALCZUK